

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XII, nr. 576 din 11 decembrie 2011

DIN CUPRINS:

- pag. 2 **Cum stai cu viața de rugăciune?**
pag. 3 **Maxime despre rugăciune**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

SUFLET RĂTĂCIT

*„Înveselește sufletul robului Tău, căci
la Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.”
(Psalmi 86:4)*

Lumea noastră a născocit nenumărate metode prin care să-și procure fericire. Problema este însă că în ciuda eforturilor disperate de a obține acest lucru, în cel mai fericit caz reușește să capete doar distracție, adică substitutul neînsemnat și ridicol al fericirii.

Limitarea acestor soluții stă în faptul că ele reușesc să stârnească emoțiile, să creeze anumite stări de bine trecătoare și să inoculeze simțiri înșelătoare care trec nesperat de repede. [Continuare pag. 2](#)

În realitate însă sufletul rămâne la fel de gol, singur, înstrăinat, nefericit și ahtiat după fericirea pe care nu poate să o aibă.

Căutările acestea desperade sunt sortite eșecului atâta vreme cât îndrăznim să credem că împlinirea și fericirea sunt lucruri pe care ni le putem oferi noi înșine.

Salvarea din acest cerc vicios al căutărilor nesfârșite poate veni atunci când înțelegem că fericirea, bucuria și împlinirea sufletului sunt binecuvântări care se capătă din partea lui Dumnezeu. Tocmai de aceea orice om dornic după bucurie și împlinire trebuie să ceară aceste lucruri din mâna lui Dumnezeu.

Inima rănită, sufletul oboșit și viața năruiată nu pot fi vindecate și restaurate decât atunci când Dumnezeu intervine în mod personal în viețile noastre.

Când avem curajul să-I mărturisim că

suntem bolnavi de nefericire și când ne-am săturat să mai căutăm fericirea pe drumurile păcatului sau ale satisfacerii cu lucrurile lumii de aici, Dumnezeu se lasă înduplecat să ne vină în ajutor. El știe frământările noastre și a găsit demult soluția de care avem nevoie și care costă nu în anumite lucruri ci într-o persoană: în Isus Cristos Fiul Său, singurul care poate aduce fericire în sufletul cuiva.

El nu va zăbovi, când îl vom striga ne va răspunde. Nu ne va amăgi cu surrogate amare și ieftine. Nu ne va hrăni doar emoțiile și nici nu ne va dărui bucurii și plăceri trecătoare.

Domnul va vindeca, sătura și va veseli însuși sufletul nostru în așa fel încât vom fi satisfăcuți, fericiți și împliniți pentru totdeauna.

Cum stai cu viața de rugăciune?

Locul rugăciunii este acolo unde te întâlnești cu Dumnezeu ca să fii învățat, mustrat, curățit, iubit, zidit și pregătit să faci voia Lui. Poate fi oriunde, dar trebuie să fie undeva! Poate fi oricând, dar trebuie să fie un timp stabilit. Fără rugăciune, de unde te poți inspira?

Vei munci tot mai mult și vei realiza tot mai puțin deoarece acționezi prin propria putere. Dar după ce te-ai rugat, te vei zbate mai puțin și vei realiza mai mult deoarece acționezi prin puterea lui Dumnezeu. Dacă petreci ore în șir uitându-te la televizor și spui că nu ai timp să te rogi, “este vremea să cauți pe Domnul”. Dacă trăiești confortabil cu păcatul care te tulbura cândva, “este vremea să cauți pe Domnul”. Dacă arunci vorbe grele cuiva care

te-a rănit, “este vremea să cauți pe Domnul”. Dacă faptul de a avea lucruri materiale îți consumă atât de multă energie încât nu ți-a mai rămas pentru Dumnezeu și pentru familie, “este vremea să cauți pe Domnul”.

Biserica Noului Testament a crescut atât de repede încât apostolii s-au trezit că nu mai au timp să se roage. Așadar, ei au spus: “Nu este potrivit” (Faptele Apostolilor 6:2). De aici trebuie tu să începi! Dacă ai părăsit locul rugăciunii, lucrul acesta se va vedea în atitudinile și faptele tale. Ce au făcut apostolii? Ei au spus: “vom stărui necurmat în rugăciune” (Fapte. 6:4). Iată ce s-a întâmplat: “Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, numărul ucenicilor se înmulțea” (Fapte. 6:7). Dacă ai ajuns până aici cu puțină rugăciune, cu rugăciune neconsecventă sau fără rugăciune, gândește-te cât de departe vei merge dacă începi să te rogi.

“Este vremea să cauți pe Domnul” (Osea 10:12)

Bob Grass, Meditații zilnice.

Omul pe care l-a văzut Isus

Privește nu la ceea ce ești prin tine însuși, ci la ceea ce ești și poți să fii în Dumnezeu. În Matei vameșul, erau trei persoane: (1) vameșul pe care îl vedeau colegii săi; (2) Matei pe care îl vedea Matei; (3) Matei pe care îl vedea Isus.

Fiecare credea că îl vede pe adevăratul Matei, dar numai Isus l-a văzut pe adevăratul Matei, acela care a devenit mai târziu un evanghelist - Matei al posibilităților infinite. Există trei oameni în tine: unul pe care îl văd colegii tăi, unul pe care îl vezi tu însuși - tu cel prezent; și unul pe care îl vede Isus - tu cel viitor.

Totul depinde de aceasta: asupra căruia „tu” te concentrezi mai mult. Dacă ești preocupat cu precădere de acel „tu” pe care îl văd cei din jurul tău, ești robul a ceea ce cred ei despre tine; înainte de a face orice, te uiți în jurul tău ca să vezi cum îți vor judeca ei acțiunea - tu, de fapt, nu vei acționa, vei reacționa. Nu mai ești o voce, ci un ecou - nu o persoană, ci un lucru. Dacă te concentrezi asupra lui „tu” pe care îl cunoști tu însuși, rezultatul este descurajarea. Căci cine n-ascunde măcar

un schelet în tainița lui - un lucru din viața lui care îl face să-i ardă obrazii de rușine și de umilință?

Dacă ești concentrat asupra acestui „tu” ești prizonier în celulele inhibițiilor, adică în ceea ce ai fost și ești. Dar mai există și acest „tu” pe care îl vede Isus - și ce fel de „tu” este acesta! Este un „tu” predat lui Dumnezeu, un „tu” eliberat din ceea ce a fost și de aceea a făcut și reînsuflit de energie și de viziunea divină, un „tu” care face lucruri dincolo de capacitatea ta, lucruri care te uimesc și pe tine și pe alții - un „tu” cu șira spinării îndreptată, progresiv și productiv. Acesta este adevăratul „tu”. Concentrează-te asupra acestui „tu”, care-i aparține lui Hristos și vei deveni acest „tu”.

Isus nu se uită niciodată la ceea ce a fost cineva sau la ceea ce este cineva, ci la ce poate să devină. Și așa și trebuie. Artistul nu se uită la ce a fost piatră sau la ce este, ci la ce urmează să scoată el din ea - un chip uman superb. Un grup de credincioși minunați au ca motto aceste cuvinte: „Aventura mea este Dumnezeu.” Foarte bine, și tu îți poți spune în șoaptă: „Aventura mea este Dumnezeu și felul de om care urmează să fiu în Dumnezeu.”

E. Stanley Jones,
Viața din abundență

Maxime despre rugăciune

„Ca apa care se înalță într-o fântână arteziană și străbate orice obstacol venind la lumină, tot așa rugăciunea înăbușită adeseori, își croiește drum în ciuda obstacolelor multe.

Richard Wurmbrand

Rugăciunea este cheia dimineții și zăvorul serii.

Mahatma Gandhi

Rugăciunea nu este pur și simplu un impuls ocazional la care răspundem atunci când suntem în necaz; rugăciunea este o atitudine de viață.

Walter A. Mueller

Rugăciunea este legătura cu Dumnezeu, Fântâna înțelepciunii, Izvorul puterii, al păcii și al fericirii.

Ellen G. White

SLUJIREA

- misiunea obligatorie a unui copil de Dumnezeu

Nu cu mult timp în urmă, mi-a fost dată ocazia să ajung într-o bisericuță mică dintr-un satuc. Cum mai în toate locașurile de închinare de pe sate sunt un număr redus de persoane, când e voarba de slujire prin cântec sau poezie, fiecare dintre ei participă cu ceva.

Eu, inițial, mi-am pregătit o poezie. Dar după ce le-am auzit rugăciunile fierbinți legate de cei nemântuiți din familiile lor, Domnul mi-a pus pe inimă să le spun mărturia mea. Istoria mea s-a terminat cu îndemnul ca niciodată să nu te oprim a ne ruga pentru cei ce-i dorim mântuiți, oricât de împietriți ar părea ei.

O față înlăcrimată a unei d-ne de 27 de ani, cu trei copii, s-a ridicat atunci și a spus că situația din viața ei este foarte asemănătoare cu cea din viața mea; ajunsese să nu mai aibă putere să se mai roage pentru familia ei nemântuită pentru că nu vedea nici o schimbare. Se simțea istovită. Mi-a mărturisit că Domnul a încurajat-o mult prin cele spuse de mine și că tare i-ar plăcea să povestim (ceea ce am și făcut apoi).

Din momentul acela am înțeles: CE MULT PIERDE UN COPIL DE DUMNEZEU CÂND NU-I SLUJEȘTE. Nu există onoare mai mare ca aceea când te folosește Domnul pentru a ridica alte suflete.

Mi-am dat seama câtă nevoie au cei din bisericile mici de pe sate (mai ales cele care mai sunt și izolate de orașe prin câțiva kilometri buni) să le slujim. Dar nu numai ei au nevoie, ci și noi pentru că astfel învățăm să ne smerim, să ne lăsăm conduși de Domnul, să învățăm cum se face SLUJIREA, misiune pe care Domnul Isus a făcut-o exemplar pentru ca noi să avem de unde să ne luăm modele.

Cred că Domnul vrea să ne amintească că ne-a făcut fiii Lui pentru a-L SLUJI și acolo unde sunt chiar și numai două-trei suflete mântuite; chiar și dacă trebuie să parcurgem distanțe mari până la ei. TOȚI au nevoie de MÂNTUIRE; toți au nevoie să le spunem de Domnul Isus, de ce a făcut El cu viețile noastre și de ce poate face cu viețile lor.

De multe ori mă gândesc: dacă m-aș fi născut eu acolo, în acele sate și n-ar fi fost cine să-mi zică de Domnul și despre jertfa Lui, vă dați seama că în loc să fiu fiica Domnului, a cui fiică aș fi fost? Unde ar fi urmat să-mi petrec veșnicia?

Mioara Dumitru

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
www.biruinta.ro; contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Roxana CHEREJI

Anunțuri

Luni	- ora 18	- Ședință de comitet
Miercuri	- ora 18	- Repetiție de cor
Joi	- ora 18	- Serviciu de închinare
Sâmbătă	- ora 17	- Întâlnirea de tineret
Duminică	- ora 9.30	- Grupurile de rugăciune
Duminică	- ora 10 și 17	- Servicii de închinare